

REAȚIA LA O ACȚIUNE

Desigur,

sunt recunoscător Domnului pentru că mă aflu din nou aici pentru o nouă campanie, și pot spune că în inima mea este încă vie amintirea ultimei campanii pe care am ținut-o jos, în Middletown.

Cred

că în seara aceasta vom avea o mare revărsare a binecuvântărilor lui Dumnezeu pentru că așteptăm, plini de smerenie, venirea Lui în mijlocul nostru.

Vom

avea la dispoziție șase seri: de luni până sâmbătă.

Până

acum am fost într-o perioadă de odihnă, iar fratele Sullivan a trimis după mine să vin aici. Eu l-am sunat și i-am spus că mi-ar face o mare plăcere să mă pot întoarce în mijlocul acestor oameni cumsecade, iar Dumnezeu ne-a dat acest mare privilegiu.

Dacă

va fi cu voia Domnului, încă de mâine seară vom începe și serviciile de rugăciune pentru bolnavi.

De

obicei, împărțim numere de rugăciune ca să păstrăm ordinea, dar întotdeauna îmi place să simt ce ar vrea Duhul Sfânt să spunem sau să facem, în adunare, și abia după aceea putem face anunțurile.

Când

am venit pe platformă, am privit în jur și am văzut un băiețel bolnav și pe cei aflați în cărucioare, iar atunci a venit peste mine simțământul că Dumnezeu vrea să ne rugăm pentru bolnavi. Astfel, mâine la ora 6.30, băieții vor împărți numere de rugăciune pentru mâine seară când vom începe rugăciunea pentru bolnavi.

Cu

ajutorul Domnului vom avea cinci seri în care nădăjduiesc să ne rugăm pentru ei și cred că vom avea o adunare de modă veche, chiar pe acest teren unde, din câte am înțeles, mulți ați închiriat căsuțe.

Cred

că ar fi bine ca adunările de rugăciune să se desfășoare toată ziua, peste tot, deoarece voi nu puteți primi de la Dumnezeu ceva dacă nu vă apropiați mai întâi de El, pentru că este scris:

„Stați

aproape de Mine și Eu voi sta aproape de voi.” Deci dacă suntem aici ca să ne apropiem mai mult de Dumnezeu, haideți s-o facem cu toată ființa noastră.

Și

aș vrea să vă mai spun ceva: Dumnezeu nu vă va asculta niciodată rugăciunile câtă vreme ascundeți nelegiuirea în inimile voastre. Cu siguranță nu o va face pentru că în 1 Ioan 3.21 scrie:

„Preaiubiților,

dacă nu ne osândește inima noastră, avem îndrăzneală la Dumnezeu.” Vedeți? Doar dacă nu este nici o osândire în inima noastră.

Zilele

trecute tocmai am avut o asemenea experiență. Să vă povestesc ce mi s-a întâmplat.

Marea

problemă a națiunii americane este că noi încercăm să fim deasupra tuturor. Da, noi încercăm să fim chiar și deasupra lui Dumnezeu, în loc să ne încredem în El, pentru că este scris: „cei ce se încred în Domnul își întăresc puterea și zboară ca vulturul; aleargă și nu obosec, umblă și nu ostenesc.” (Isaia 40.31).

Eu

am trecut prin niște probleme și am fost chemat chiar și la Tribunal să depun mărturie

cu privire la unele lucruri, aceasta repetându-se întruna. Eram atât de stresat încât aveam senzația că întreaga lume stă pe capul meu, iar într-o zi când m-am întors acasă i-am spus soției mele:

„Dragă,
lucrurile acestea pot scoate pe oricine din minți.”

În

timp ce mâncam, a sunat telefonul. Soția a răspuns, apoi mi-a zis:

„Billy,
te caută din nou unul din avocații aceia.”

„Nu

mai pot rezista încă o zi!” am răspuns eu (eram chestionat de șase sau șapte zile), după care i-am zis: „Spune-i că în clipa aceasta nu sunt aici,” apoi m-am ridicat și am ieșit din cameră.

Mă

simțeam foarte rău... Soția mea e o soție mai bună decât sunt eu ca soț, iar după ce i-a transmis avocatului mesajul, a venit la mine și mi-a zis:

„Billy,
crezi că ai procedat corect?”

„Sigur
că da”, am răspuns, dar chiar în clipa aceea am știut că am greșit.

„Sigur
că da”, am repetat, „doar nu eram acolo când i-ai spus că sunt plecat.”

„Este
adevărat dar, atunci când a sunat, ai fost acolo.”

„O,
este în ordine”, am spus și am plecat.

Iată

însă că, chiar atunci, a trebuit să plec să mă rog pentru un copil bolnav, dar tot timpul drumului m-am simțit îngrozitor iar când am ajuns acolo și am vrut să mă rog, Ceva îmi spunea: „Cum vrei să-ți pui mâinile peste copilul acesta când ești un mincinos? Omul acesta a venit de la sute de mile depărtare ca să te rogi pentru copilul lui, iar tu ești un mincinos și ai pus-o și pe soția ta să mintă!”

Vedeți

voi? Atunci când inima te osândește, înseamnă că ești greșit.

L-am

privit pe bărbatul acela și i-am zis:

„Domnule,

nu sunt vrednic să mă rog pentru copilul tău. Nu spun că nu mă voi ruga, dar mai întâi trebuie să îndrept ceva ce am greșit, apoi voi reveni. Am făcut ceva greșit și inima mă osândește pentru acel lucru, așa că trebuie să merg să-l îndrept.”

M-am

dus repede la biroul avocatului care mă sunase, am bătut la ușă și am intrat zicând:

„Am

crezut că ești deja plecat....Știi, atunci când ai sunat și ai vorbit cu soția mea eram acolo, iar acum am venit să-ți spun tot ce s-a întâmplat.”

Apoi

i-am povestit cum m-am dus să mă rog pentru acel copilaș și ce s-a întâmplat.

După

ce m-a ascultat, s-a ridicat de la birou, a venit la mine, m-a privit drept în ochi, și-a pus mâna pe umărul meu și mi-a zis:

„Frate

Branham, eu am avut întotdeauna încredere în tine, dar acum am mai multă ca oricând.”

Acele

cuvinte m-au făcut să mă simt mai bine. L-am părăsit și am plecat imediat la

vechea mea grotă, unde obișnuiesc să mă retrag pentru rugăciune, iar când am ajuns acolo mă gândeam: „Când faci ceva greșit, du-te mai întâi și rezolvă acel lucru, iar după aceea întoarce-te la Dumnezeu...” Astfel, am stat în rugăciune toată după-masa, spunându-I Domnului cât de rău îmi pare că am făcut acel lucru. Eram conștient că nu mai eram vrednic să mă rog pentru oamenii Lui și că nu puteam avea credință câtă vreme eram un mincinos, așa că l-am zis:

„Iartă-mă,

Doamne, și dă-mi har pentru că nu voi mai face niciodată așa ceva...” Am continuat să mă rog până a apus soarele. Apoi am ieșit afară și m-am așezat pe o piatră ce se afla spre răsărit. Întotdeauna mă duc și mă așez pe acea piatră, după ce mă rog o zi sau două, o oră sau două, îmi ridic mâinile spre Domnul și Îl laud. Fac aceasta pentru că nădăjduiesc că, chiar dacă voi fi în mormânt, atunci când va veni El, mă voi ridica și Îl voi privi venind dinspre răsărit.

După

ce l-am lăudat, mi-am lăsat mâinile jos și am spus: „Doamne, odată și Moise a stat pe stâncă, iar Tu ai trecut pe lângă el. Dacă mi-ai iertat păcatele și mi-ai dat îndurare, treci și pe lângă mine ca să știu că ai șters toată nelegiuirea mea, căci atunci voi merge și mă voi ruga din nou pentru cei bolnavi.”

Poate

nu mă credeți, dar într-o zi vom sta cu toții la bara de judecată, iar atunci voi mărturisi din nou acest lucru și veți vedea că este adevărul: era liniște ca aici; vântul nici măcar nu adia, dar dintr-o parte s-a ridicat un vârtej mic de vânt care a mișcat câteva tufișuri din jur, apoi a venit până la grotă și s-a dus în pădure.

Oh,

am ridicat mâinile și am plâns ca un copil. Vedeți? Dacă inima nu ne osândește,

avem îndrăzneală la Dumnezeu, dar dacă este ceva greșit, dacă ascundem ceva, Dumnezeu nu ne va răspunde. Haideți deci să ne mărturisim toate păcatele și toate lucrurile rele care ne țin și să ne încredem în Dumnezeu, ca El să toarne Duhul Său într-o asemenea măsură încât în timpul acestei campanii să fie o mare revărsare spirituală, în care bolnavii să fie vindecați și păcătoșii salvați.

Eu

mă voi ruga pentru voi, în timp ce voi vă veți ruga pentru mine, pentru ca Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți.

Pentru

seara aceasta am ales un text din 1 Împărați 17.14, iar ca titlu, m-am gândit la „Reacția la o acțiune”. Cum reacționați la o faptă pe care ați făcut-o.

„Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel:

„Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din urcior nu se va împuțina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.”

Trebuie

să fi fost o dimineață fierbinte și apăsătoare. Timp de trei ani nu mai fusese ploaie și nici măcar rouă nu căzuse, așa că țara era total sărăcită pentru că nu mai fuseseră recolte.

Era

o perioadă îngrozitoare, foamea și moartea umpleau ulițele, iar oamenii erau loviți de sărăcie și sufereau din pricina lipsei apei. Toate acestea erau consecința stricăciunii morale și a păcatului, exact cum avem și noi astăzi: problemele tinerilor, divorțurilor, crimelor, etc.

Izabela

și oamenii ei moderni făcuseră o religie socială ducând întreaga națiune la idolatrie. Era în timpul domniei lui Ahab, cel mai rău împărat pe care l-a avut Israelul vreodată, pentru că era un credincios de graniță. Un astfel de om este cea mai rea persoană posibilă. Ea „profesează” creștinismul și spune: „Mi-ar plăcea să fac aceasta, dar religia mea nu mă lasă și nu pot s-o fac.”

Acesta

este cel mai mizerabil om care poate exista. Dacă aceasta este tot ce avem, ar trebui să îngropăm totul și să căutăm ceva mai bun.

Ahab

a căzut la picioarele soției lui idolatrice și a dus tot Israelul la idolatrie.

Voi

ziceți: „Acum vei compara Israelul cu națiunea noastră de astăzi.”

Da,

domnilor, chiar așa voi

face, pentru că națiunea noastră e și mai acoperită cu idolatrie. S-ar putea să nu ne închinăm la animale făcute din lemn sau altceva de felul acesta, dar idolatria nu înseamnă doar atât. De multe ori mașina noastră, hainele sau altceva de felul acesta pot să devină un idol pentru noi, deoarece orice lucru care stă între noi și Dumnezeu este un idol. Uneori facem chiar și din biserica noastră un idol, deși n-ar trebui să facem așa ceva, pentru că Dumnezeu este singurul căruia trebuie să ne închinăm.

Întreaga

națiune era condusă de legile și poruncile împăratului ei, așa că dacă el spunea că un lucru era bun și modern, toți oamenii voiau să fie moderni, exact ca noi, astăzi.

Noi

dorim să fim moderni. Dacă deschideți televizorul veți vedea niște femei care fumează și zic: „Fiți moderne și fumați țigările cutare.”

Următorul

loc este ocupat de bere, așa că vi se va spune: „Fiți moderni și beți berea cutare.”

Păi,

noi nu dorim să fim moderni, ci vrem să fim creștini. Noi nu încercăm să ținem pasul cu curentul modern, ci vrem să ne întoarcem la vechea linie a Cuvântului lui Dumnezeu și să trăim ca niște bărbați și femei care se supun rânduielii Atotputernicului Dumnezeu.

Isus

a spus: „...Este scris: „Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4), ceea ce înseamnă că noi trebuie să trăim după Cuvânt. Dar problema este că dorim să fim moderni ca ceilalți oameni.

Acest

lucru a fost susținut de guvernul din zilele acelea și la fel este susținut de guvernul nostru.

Păi, cu cincizeci de ani în urmă dacă o femeie ar fi ieșit pe stradă în felul în care umblă astăzi, ar fi fost dusă la închisoare, dar guvernul de acum susține că trebuie să fim moderni. Prieteni, dați-mi voie să vă spun ceva. Cu tot respectul pe care-l am pentru guvernul nostru și pentru această națiune, aceasta este lucrarea diavolului. Da, este diavolul la lucru.

Eu

cred numai adevărul curat al Evangheliei, conform căreia băutul este considerat un act imoral. Totuși, azi îi poți vedea pe micuții adolescenți beți.

Jocul

de cărți este considerat un lucru rău de către creștini, dar astăzi sunt milioane de așa ziși creștini care-și petrec timpul jucând cărți chiar în biserică.

Jocul

de cărți este curată loterie și este greșit. Este degradant pentru orice națiune să permită aceasta, ceea ce înseamnă că acest lucru este mai mult decât rău atunci când este practicat chiar și printre credincioșii Bisericii Dumnezeului celui viu.

Împăratul

din zilele acelea a spus că totul este în ordine, așa că au luat jos altarele lui Dumnezeu și au ridicat altele în cinstea lui Baal.

La

fel am făcut și noi astăzi. Am dat jos stindardul sfințeniei și al neprihănirii și am ridicat curentul modern al denominațiunii. Spunem că suntem creștini doar pentru că aparținem unei anumite ordini, dar acesta nu este creștinism. Nu, nu, pentru că adevăratul creștinism este o experiență a nașterii din nou, o umplere cu Duhul Sfânt; este o curățire de viața de păcat și o trăire plină de curăție și de sfințenie înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Aceasta

îndepărtează boldul morții și ne face biruitori.

Azi

dimineață am discutat cu soția mea despre moarte și, printre altele, i-am zis:

„De

când am fost salvat, în urmă cu 30 de ani, trăiesc un adevărat coșmar.”

„Cum

adică? Ce vrei să spui?” m-a întrebat ea.

„În

mine s-a întâmplat ceva ce mă face să știu că undeva există o Țară, iar aceasta mă determină să mă scutur tot timpul ca să mă trezesc.”

Eu

știu că într-o zi moartea mă va duce în prezența Lui.

Prieteni,

poate ați avut și voi odată un coșmar din care voiăți să vă treziți, așa că vă zbăteați și vă luptați cu disperare să vă treziți deoarece știați că undeva există o realitate care este departe de acel coșmar.

Așa

se întâmplă și cu un creștin născut din nou. Avraam, Isaac și toți ceilalți oameni ai lui Dumnezeu spuneau că ei sunt străini și călători pe acest pământ și că așteaptă să vadă acea Cetate.

Cu

câteva zile în urmă am fost la cumpărături și acolo am observat o femeie îmbrăcată cu rochie. Este cel mai neobișnuit lucru pe care l-am văzut în ultimul timp. Observând că mi se întâmplă ceva, Meda m-a întrebat:

„Ce
se întâmplă cu tine, Bill?”

„Iată
ce este draga mea. Noi nu vrem să ne obișnuim cu lumea aceasta.”

Eu
am primit o mulțime de scrisori în care oamenii îmi spuneau: „Dacă vei continua
să faci asemenea remarci, îți vei ruina slujba.”

Știți
care este răspunsul meu la aceasta?

„Dacă
predicarea Adevărului poate ruina o slujbă, atunci trebuie să fie ruinată.” Așa
este.

„Ce
îi face pe creștini să se simtă altfel?” m-a întrebat ea.

„Când
am fost în Finlanda am văzut că, în locurile unde erau saune, angajatele erau
femei.”

Vedeți?
Acesta este un obicei al lor: ca femeile să le facă baie la bărbați.

Când
am fost la Paris am văzut că femeile și bărbații făceau baie împreună. Ei nu

văd nimic rău în asta pentru că e un obicei al lor.

M-au

invitat și pe mine la una din acele saune care, cu siguranță, era foarte bună, dar nu împreună cu femeile. Ei mi-au zis:

Frate

Branham, dar acelea sunt femeii pentru spălat.”

„Probabil

că așa este”, am răspuns eu, „dar nu este corect.”

„Bine,

dar atunci ce părere ai despre medicii bărbați din America? Ei vă examinează femeile.” Vedeți?

Când

un bărbat sau o femeie sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu, ei sunt născuți dintr-un loc care este sfânt, ceea ce înseamnă că nu aceasta este casa noastră, ci așteptăm să vină o Cetate a cărei Meșter și Ziditor este Dumnezeu. Aceasta înseamnă că duhul vostru vine de sus.

„Atunci

noi nu suntem americani?” m-a întrebat Meda.

„Ba

da, câtă vreme trăim în trup.”

Dar

când suntem născuți din nou suntem din ceruri, de la Dumnezeu, suntem cetățeni ai Împărăției Lui, iar Duhul Sfânt, care locuiește Acolo și care vine în voi, vă face să vă purtați, să priviți și să gândiți așa cum face El în acea Țară în care veți merge.

Prorocul

spunea că toți predicatorii au fost dați la o parte pentru că așa a cerut poporul.

Așa

este și astăzi. Mulți predicatori buni sunt apăsați de o grea povară pentru că așa vrea adunarea, apoi sunt împinși să plece din biserică.

De

multe ori, dacă vreuna din marile denominațiuni l-a prins pe vreunul din predicatori vorbind împotriva fumatului sau a altor lucruri rele, l-a excomunicat.

Oh,

și predicatorii sunt legați sub această povară! Dar odată a fost unul care nu a putut fi legat sub această povară, iar ei l-au urât. Și ce s-a întâmplat? Dumnezeu i-a spus să se ducă sus pe munte, iar acolo a trimis niște corbi care l-au hrănit și i-au dus apă să bea. De ce aceasta? Pentru că nu a vrut să se plece înaintea curentului lor modern și credea că Dumnezeu este același Dumnezeu sfânt care a făcut cerurile și pământul.

O,

prieteni, sunt atât de bucuros pentru că El are și astăzi câțiva care cred la fel! Indiferent ce spune lumea, ei nu se vor pleca în fața valului modern al religiei lumești și nici unei evanghelii sociale, deoarece cred că Dumnezeu este încă sfânt și știu că El cere sfințenie, naștere din nou și o separare

totală de păcat.

O,
eu știu că Izabela l-a urât pe proroc, dar Dumnezeu l-a iubit, iar după o vreme l-a luat de pe munte și l-a dus în vale, unde l-a îndrumat la acea văduvă.

Probabil
că era o femeie bună, pentru că altfel nu ar fi fost aleasă de Dumnezeu să-l îngrijească pe prorocul Său. Chiar dacă era văduvă trebuie să fi fost tânără pentru că altfel nu ar fi fost aleasă de Dumnezeu.

Soțul
îi murise de câțiva ani și iată că făina din vas începuse să se împutineze așa că, fiind mamă, desigur a început să se frământa cum își va hrăni copilul. Curând a văzut că hainele i se învecheau, probabil îi ieșeau deja coatele prin mâneci. Seară de seară putea să-i mai dea copilășului doar puțină pâine de porumb, apoi îl culca. Noaptea el se trezea și îi zicea: „Mamă, mi-e foame. Nu poți să-mi dai ceva de mâncare?” iar a doua zi i-a dat și bucata ei de pâine. Moartea stătea la ușă pentru că sărmana femeie nu mai avea făină, nu mai avea ulei, nu mai avea nimic.

Poate
spre sfârșit au ajuns la numai două turte pe săptămână, apoi la una. Nu este ciudat felul în care lucrează Dumnezeu?
El ne lasă să ajungem până la ultima bucată, pentru că așa vrea și pentru că așa a făcut și cu copiii evrei.

Vedeți?
El știa în cine putea să aibă încredere așa că i-a lăsat pe cei trei tineri să meargă drept în cuptorul aprins, fără să facă nici o mișcare. O, dar când vine timpul, El se mișcă! De ce

aceasta? Pentru că voia să vadă ce reacție vor avea ei, căci știa că vor lua poziție.

Astfel,

când știe că vei lua poziție, El îl lasă pe Satana să te ducă până la ultima sută de metri, dar nu uitați! El este încă acolo. De ce procedează așa? Pentru că vrea să vadă dacă știi cu adevărat despre ce vorbești.

Poate

zici: „O, eu cred că Dumnezeu este marele Vindecător! Sigur că cred aceasta,” dar dacă a doua zi ai încă dureri, zici: „Poate că totuși nu am primit-o!”

Ba

da, ai primit-o, dar El vrea să vadă cum vei reacționa față de ceea ce ai spus.

Poate

zici: „O, lăudat să fie Domnul! Eu cred în botezul cu Duhul Sfânt!” dar la prima ispită mică, vei zbura.

Vedeți?

El vrea să vadă ce reacție ai la fapta pe care ai făcut-o; te testează.

Biblia

spune că orice fiu care vine la Dumnezeu trebuie să fie încercat mai întâi. Da, El îl va supune unui test ca să vadă cum va reacționa.

Orice

chimist sau cercetător testează ceea ce face. Când am lucrat la Compania de Gaze, am văzut cum se testau țevile înainte de a fi montate: li se puneau la

capete un dop și o valvă. Nu-mi mai amintesc ce presiune băgau în ele, dar dacă aveau o gaură cât un bob de nisip, puteau exploda. De aceea, dacă nu treceau testul erau aruncate la rebuturi.

Așa

este și cu voi. Când sunteți gata să fiți folosiți de Dumnezeu, ca mărturie, veți fi puși la încercare.

Poate

unii creștini din locul acesta se întrebă de ce trebuie să mai fie testați.

Prieteni,

Dumnezeu se pregătește să se folosească de mărturiile voastre, dar pentru aceasta vrea să vadă cum veți reacționa. De aceea dă drumul la presiune...

Dacă

veți exploda, El nu va mai putea face nimic cu voi, dar dacă veți rezista la test, veți fi puși în lucrare.

Eu

pot să-mi imaginez cum era inima acelei femei, deoarece cu o seară în urmă, când a privit în oală, a văzut că mai avea doar o mână de făină și o lingură de ulei, ceea ce-i ajungea pentru încă o turtă mică, apoi ea și fiul ei urmau să moară de foame.

Pot

s-o văd cum s-a plimbat toată noaptea frecându-și mâinile uscate și uitându-se la cămașa ruptă toată.

Copilașul

o striga în somn și îi zicea: „Mamă, mi-e foame!” dar ea nu mai avea ce să-i dea. Nu e ciudat să ajungi aici după ce ai făcut tot ce ai știut?

Oh,
și văzându-și sfârșitul atât de aproape, femeia a început să se roage.

Așa
se întâmplă și cu unii din cei ce au cancer. Se văd la sfârșit și atunci se întreabă de ce au ajuns acolo.

Femeia
s-a cercetat și a zis: „Doamne, oare este ceva ce n-am făcut?” Dumnezeu testează.

La
fel s-a întâmplat și cu Iov. Prietenii l-au acuzat că are păcate ascunse, dar Biblia spune că el era un om neprihănit. Nu era altul ca el pe pământ, dar cu toate acestea Dumnezeu l-a lăsat pe diavolul să-i ia tot ce a avut. Când a fost acuzat că are păcate ascunse, Iov știa bine că este drept înaintea lui Dumnezeu, știa că nu făcuse nici un păcat. Cu toate acestea, Dumnezeu l-a lăsat în acea situație ca să vadă ce face.

Vedeți?

El și Satana aveau păreri diferite. Astfel, Satana a zis: „Îl voi face să te blesteme în față”, în timp ce Dumnezeu a răspuns: „Nu vei reuși!” Și așa a venit testul.

Așa
vine și testul tău și al meu, pentru că noi toți trebuie să trecem prin aceste teste.

Biblia

spune că dacă nu putem îndura aceste teste dovedim că suntem copii din curvie, iar mărturia că am fi copiii lui Dumnezeu este falsă. Aceasta dovedește că avem doar pretenția că suntem copiii lui Dumnezeu dar în realitate suntem copii din curvie.

Dacă

te-ai întors în lume pentru că oamenii au râs de tine și te-au batjocorit, atunci când ai primit Duhul Sfânt, aceasta dovedește că de fapt nu l-ai avut niciodată.

Dacă

mărturisești despre vindecarea ta, știind bine că Dumnezeu a făcut ceva pentru tine, iar vecinii vin și-ți spun: „Ești nebun! Nu te simți deloc mai bine!” și tu îi asculți și zici: „Poate că într-adevăr nu sunt...” aceasta dovedește că încă de la început nu ai fost vrednic să fii vindecat.

Tu

să stai cu tărie pe mărturia ta și, indiferent ce spune cineva, să nu dai nici un pas înapoi.

Când

a fost încercat, Iov a spus: „Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu și că se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va

nimici pielea și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi

va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea și nu ai altuia.” (Iov 19.25-27). Fulgerele

scăpărau și tunetele

bubuiiau, dar el a rămas până la sfârșit pe mărturia sa deși Dumnezeu tăcea.

Și

femeia aceasta a făcut tot ce a știut dar cu toate acestea Dumnezeu continua să tacă.

Când

însă adevărata credință a venit, prin descoperire, nu a mai putut rămâne calmă și liniștită pentru că a știut că se va întâmpla ceva. Să nu uitați aceasta. Credința se va odihni pe o asigurare desăvârșită. Indiferent cât vor lovi furtunile sau cât de contrar pare totul, ea se va odihni pe asigurare.

Credința

poate sta lângă o piatră și să privească într-un mormânt sau în apele unde a fost pusă o bucățică din inima ta, căci va privi peste toate, la Acela care a spus: „Eu sunt învierea și viața.” De ce? Pentru că stă pe asigurare.

Noi

vorbim despre credință dar uneori mă întreb dacă știm cu adevărat despre ce vorbim; mă întreb dacă nu cumva avem speranță în loc să credem.

Prieteni,

credința nu se clatină. Indiferent cât de contrar pare, ea stă chiar acolo, neclintită. Nici măcar nu se mișcă.

Când

lochebed, mama lui Moise, a pus sicrișul cu copilașul ei pe apa plină de crocodilii ce erau îngrășați cu copilașii evrei ce erau aruncați în gurile lor, era sigură că-l pune în brațele lui Dumnezeu, care putea să-l învie din nou. Amin. Aceasta mă face să mă simt bine.

Ea

a știut că Dumnezeu îi va purta de grijă și că, deși nu avea nici un nume, Dumnezeu putea să-i dea unul.

Ea

l-a împins pe cel mai iubit copilăș al ei în gura morții, știind că urma în totul porunca Dumnezeului celui Atotputernic. Credința ei se odihnea pe siguranța că Dumnezeu va face ceva deoarece știa că fiul ei se născuse să fie un eliberator.

La

fel este cu tine. Dacă ești sigur că ești născut din Duhul lui Dumnezeu, că ai Duhul Sfânt, și făgăduințele lui Dumnezeu sunt ale tale, tu vei sta liniștit, indiferent ce va spune diavolul, pentru că credința ocupă o poziție de neclintit.

Credința

nu se poate odihni pe nisipul mișcător al teologiei omenești, ci își va ocupa poziția solemnă pe Stânca veacurilor, care este de neclintit.

Indiferent

ce vine și pleacă, credința stă neclintită. Oricât aș fi de bolnav și oricât de potrivnice par a fi toate lucrurile, credința mea este ancorată înăuntru și nu este nimic să mă poată clinti.

Tu

nu te poți amăgi că o ai, ci trebuie să o posezi cu adevărat. Satana știe bine când o ai, dar știe și când te amăgești că o ai.

Dacă

ești creștin și inima nu te osândește, ai dreptul la fiecare făgăduință pe care

a făcut-o Dumnezeu în cartea Sa. Este a ta.

Indiferent

care sunt urmările sau ce va veni, tu nu privi la aceasta ci uită-te cu credință la făgăduința pe care ți-a dat-o Dumnezeu, căci atunci nu va mai fi nimic să te poată clinti.

O,
cum trebuie să se fi simțit ea! „Sunt liniștită pentru că am făcut tot ce mi-a cerut Dumnezeu. Oala mea este aproape goală, mai am doar o mână de făină, iar ulei mai am doar o lingură sau două, dar sunt liniștită.”

Dumnezeu

și îngerii Săi stăteau pretutindeni și așteptau să vadă cum va reacționa ea.

Dacă

ești sigur că este Dumnezeu și ai împlinit tot ce ți-a cerut El, dacă ai trăit fiecare Cuvânt pe care-L cunoști; dacă Îl iubești și ai fost botezat; dacă ai fost umplut cu Duhul și ai în inimă siguranța că Dumnezeu va face ceva, atunci stai și așteaptă.

Dumnezeu

te va trece prin test, de aceea ține-te tare pentru că El nu va greși niciodată.

În

timp ce această femeie credincioasă trecea prin această situație, probabil că în palatul lui Ahab și al Izabelei erau bucate din belșug.

Vedeți?

Noi ne mirăm adesea de ce prosperă cei răi. Chiar și David și-a pus această

Întrebare, dar Cuvântul a venit și a spus: „Privește-le sfârșitul!”

Faptul

că ai prosperitate nu înseamnă că Dumnezeu este cu tine căci, dacă ar fi așa, înseamnă că națiunea noastră este binecuvântată și că toți oamenii sunt creștini.

Acea

femeie micuță nu a putut dormi toată noaptea. Era atât de frământată încât nu a putut să adoarmă. Știa că mai are doar o mână de făină care stă între ea și moarte.

Ce

putea face sărmana? Nu mai putea rezista. Era slăbită, iar micuțul ei plângea și îi cerea o bucată de pâine. Cu toate acestea ea era o creștină, o credincioasă în Iahveh, așa cum suntem noi, creștinii de astăzi.

Îi

era devotată, dovedind că Dumnezeu o alesese dintre toate celelalte femei. El o alesese, iar ea a făcut tot ce se putea face.

Începuse

să se lumineze de ziuă dar nici păsările nu mai cântau pentru ea, și ele erau flămânde. Se lumina tot mai bine, iar eu pot s-o văd cum stătea într-un balansoar vechi și își freca mâinile în timp ce lacrimile îi șiroiau pe obraji. Fiul ei nu dormise toată noaptea din pricina foamei: „Mamă, nu poți găsi nici măcar o bucățică mică de pâine? Tata a fost un om bun, dar Dumnezeu l-a luat. Ce se va întâmpla acum cu noi?”

Ea

îl asculta și aștepta. Știa că împlinise toate cerințele lui Dumnezeu, iar acum

stătea liniștită. Mai avea doar o mână de făină, pe care a pus-o într-o tigaie, a turnat ulei pe ea și a început s-o amestece.

Acea

turtă era Hristos. Orice predicator știe că Hristos este Jertfa de mâncare. Pâinea folosită pentru jertfa de mâncare trebuia să fie de cea mai bună calitate și toate boabele trebuiau măcinate la fel. De ce? Pentru că Hristos este Același ieri, azi și în veci. Aceasta înseamnă că în seara aceasta El este exact ce a fost atunci și așa va fi întotdeauna. Da, El este Același ieri, azi și în veci.

Uleiul

Îl reprezintă pe Duhul Sfânt. Noi știm aceasta din Scriptură. Acesta este motivul pentru care facem ungerea cu ulei.

Odată,

Elisei s-a dus la școala prorocilor și i-a trimis pe câțiva dintre ei să culeagă ceva verdețuri ca să facă o ciorbă. Dar pentru că nu le știau deosebi, au găsit o viță sălbatică și au cules de pe ea curcubete sau castraveți sălbatici, și i-au aruncat în oală. Dar când au gustat mâncarea, au strigat: „Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!” Elisei nu s-a agitat deloc ci s-a dus, a luat o mână de făină, a aruncat-o în oală și a zis: „Acum mâncați!” (2 Împărați 4.38-41).

De

ce? Pentru că atunci când Hristos a fost dat la moarte, Viața a luat locul morții. Aceasta înseamnă că indiferent cât de departe ați ajunge, cât de tare v-ați afundat, cât de imorali sunteți sau cât de păcătoși, când Hristos intră în inimă, moartea pleacă iar viața îi ia locul imediat.

Astfel,

locul morții a fost luat de viață.

Deci,

dacă te-a mâncat cancerul sau poate TBC -ul, iar doctorul nu poate să te mai ajute cu nimic, lasă să vină în tine o „mână” plină de Hristos. Da, lasă-L pe Duhul Sfânt să intre în inima ta, să aducă credința adevărată, și atunci Viața va lua locul morții.

Ce

este aceasta? Hristos este Cuvântul:

„La început era

Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.” „...Și Cuvântul

S-a făcut trup și a locuit printre noi...” (Ioan 1.1+14).

Când

a vorbit cu femeia de la fântână, Isus i-a zis: „Vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor

închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește Tatăl.” (Ioan 4.23).

Acesta

este Cuvântul în Duhul. Unii oameni au Cuvântul în timp ce alții au Duhul, dar când aveți Duhul și Adevărul trebuie să se întâmple ceva.

În

cazul femeii a fost doar ceva puțin, puțin de tot, dar aceea era tot ce-i trebuia. Vedeți? Dumnezeu îngăduie ca aceasta să se cufunde adânc în inimile oamenilor.

Prieteni,
poate ați ajuns la ultima mână de făină. Eu
i-am auzit pe oameni spunând de multe ori: „Frate Branham, eu nu am prea
multă credință.” Nu contează! Oricât de puțină credință aveți, dacă este
credința adevărată amestecați-o cu Cuvântul lui Dumnezeu și veți vedea ce va
face.

Dacă
n-ai acea credință mică, oricât ai făcut, nu îți ajută la nimic.

Astfel,
luați acea credință mică, ce v-a adus în seara aceasta aici, amestecați-o cu
Cuvântul și fiți gata.

Femeia
a amestecat singurul lucru care stătea între ea și moarte.

S-ar
putea ca acesta să fie singurul lucru care v-a rămas și vouă în seara aceasta.
Care este acesta? Să-L primiți pe Duhul în inima voastră și să credeți, apoi
să-L amestecați cu Cuvântul cel veșnic al lui Dumnezeu.

Eu
o pot vedea pe femeie trăgând perdelele la o parte, în timp ce băiețelul se
ținea cu mâinile de stomac și zicea: „Mamă, nu îmi coci turta aceea...”

„Ba
da dragul meu. Așteaptă numai puțin că mama o amestecă chiar acum.”

„Mamă,

„Împarte-o în două și mănâncă și tu jumătate.”

„O,
dragul meu, mai vedem noi.”

Ce
era aceasta? Cuvântul și Duhul amestecate împreună.

Apoi
femeia s-a dus afară să aducă două lemne. Ați observat că Scriptura spune:
„Două bucăți de lemne.” (1 Împărați 17.12). Ce sunt cele două lemne? Crucea.

Voi,
pădurarii, știți că atunci când vreți să faceți focul trebuie să-l aprindeți la
mijloc, iar pentru aceasta aveți nevoie de doi bușteni, puși în cruce, cărora
le dați foc. Tot ce trebuie să faceți, după aceea, este să-i împingeți de la
capete în timp ce ard.

Vedeți?
Chiar în mijlocul crucii se află Jertfa lui Dumnezeu.

Deci
femeia s-a dus în grădină să adune lemne. Afară sufla un vânt fierbinte iar în
jur nu era nici o frunză și nici un fir de iarbă. Unde odinioară fusese un
copac bătrân mai rămăseseră doar câteva crengi pe care femeia le-a luat și le-a
dus în casă.

Ce
înseamnă aceasta? Când ai amestecat Cuvântul cu Duhul sau Duhul cu Cuvântul, și
ești gata să te jertfești pe cruce, vei spune: „Doamne, eu am făcut tot ce am

știut și fie că voi trăi sau voi muri, am sacrificat și propriul meu crez. Nu mă voi mai gândi niciodată la el și nu voi mai argumenta nimic. Arunc afară toate argumentele și voi crede pur și simplu pentru că este făina și untdelemnul tău, este Duhul și Cuvântul Tău, Adevărul Tău desăvârșit. Da, arunc totul și mă aduc pe mine însumi ca jertfă, la crucea Ta.”

Despre
aceasta este vorba.

Ea
a luat înăuntru cele două lemne pentru jertfă. Oh, iar când toate acestea sunt complete, „Domnul este un ajutor de nădejde în vreme de necaz, iar cei ce se încred în El, își vor înnoi puterea și vor zbura în sus pe aripi de vultur; vor alerga și nu vor obosi, vor umbla și nu vor cădea.”

Învață-mă,
Doamne! Învață-mă cum să aștept.

Voi,
cei care așteptați, să nu vă îngrijorați pentru că dacă aveți Cuvântul și Duhul și ați sacrificat propria voastră ființă, punând-o la cruce, cu siguranță se va întâmpla ceva.

Pe
când se întorcea acasă, femeia a auzit un glas, iar când a privit în jur a văzut un bărbat cu capul pleșuv și cu câteva șuvițe de păr care-i atârnavă pe umeri.

El

a privit-o și i-a zis: „Du-te și adu-mi, te rog, puțină apă într-un vas, ca să beau.”

Poate

femeia era gata să spună: „Am doar puțină apă...” căci apele secaseră. Dar ce s-a întâmplat? Dumnezeu lucrează la ambele capete ale liniei.

Ilie

primise o vedenie în care Domnul îi spusese: „Scoală-te, du-te în Sarepta care ține de Sidon, și rămâi acolo, căci am poruncit unei femei văduve de acolo să te hrănească.” (1 Împărați 17.9). Și l-a dus la cea mai săracă dintre săraci.

„...i-am poruncit unei femei văduve să te hrănească.” Dar sârmana femeie nu avea făină nici cât să facă o turtă pentru ea și copilul ei, ca să poată trăi în ziua aceea. Totuși, „Eu am poruncit; Eu am hotărât aceasta.”

Binecuvântat

să fie Numele Domnului, pentru că atunci când El hotărăște ceva, acel lucru trebuie să se întâmple negreșit. Da, acel lucru va fi acolo.

Ilie a primit o vedenie, iar eu pot să-l văd mergând de-a lungul străzii. Poate că Domnul îi spusese: „Este o femeie tânără, dar arată foarte trecută. Este îmbrăcată cu haine zdrențoase și va fi în grădină cu două lemne în mână. Tu, Ilie, știi ce vor însemna aceste două lemne peste 800 de ani.”

Curând

a văzut-o pe acea femeie, așa că s-a apropiat de gard și i-a zis: „Adu-mi, te rog,

puțină apă.”

Femeia

s-a întors să-i răspundă ceva dar imediat s-a gândit: „Pare un bărbat cumsecade și vorbește puțin deosebit față de oamenii obișnuiți.”

Vedeți,

copiii lui Dumnezeu posedă ceva prin care se pot deosebi de ceilalți, Ceva ce au avut întotdeauna, pentru că Isus a spus: „Oile Mele cunosc glasul Meu...” (Ioan 10.27).

Deci

Ilie i-a zis: „Adu-mi, te rog, puțină apă.” Femeia a

încuviințat din cap și a plecat, dar după ce a făcut câțiva pași, l-a auzit pe acel bărbat zicând: „Adu-mi, te rog, și o bucată de pâine în mâna ta.” (v. 11).

Atunci

ea i-a zis: „Viu este Domnul, Dumnezeul tău, că n-am nimic copt, n-am decât un pumn de făină într-o oală și puțin untdelemn într-un urcior. Și iată, strâng două bucăți de lemne, apoi mă voi întoarce și voi pregăti ce am pentru mine și pentru fiul meu; vom mânca și apoi vom muri.”

„Nu te teme,
întoarce-te și fă cum ai zis. Numai, pregătește-mi întâi mie.”

Ce

învățăm de aici?

„Căutați mai întâi Împărăția
lui Dumnezeu...”

„Cum
să fac aceasta?

Nu
aș putea să-ți spun, dar pune-L pe Dumnezeu pe primul loc.

„Căutați mai întâi
Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate celelalte lucruri vi se
vor da pe deasupra.”
(Matei 6.33).

Priviți!
Ea nu trebuia să meargă să-i aducă ultimul bănuț, ci i se cerea ultima bucă de
pâine.

Femeia
nu a trebuit să facă asta sau cealaltă, nici să schimbe doctorii sau să facă
vreun lucru nesemnificativ, ci a trebuit să se atingă de singurul lucru care
stătea între ea și moarte:

„Adu-mi, te rog, o
bucată de pâine în mâna ta.” Oh, și eu pot vedea cum ea a dat din cap
ascultătoare!

Când
prorocul lui Dumnezeu vă spune un anumit lucru, faceți-l! Țineți-vă de el!

Ea

și-a plecat capul, a spus: „Da, domnule!” și a plecat. Oh, și în clipa aceea a auzit cel mai dulce lucru, acel Cuvânt pe care dorim să-l auzim cu toții: „Așa vorbește Domnul!” Amin.

Aceasta

este ceea ce așteptăm și noi să auzim: „Așa vorbește Domnul!”

Și

ce i-a spus? „Așa vorbește Domnul,

Dumnezeul lui Israel: „Făina din oală nu va scădea și untdelemnul din urcior nu se va împuțina, până în ziua când va da Domnul ploaie pe fața pământului.” (v. 14). Amin.

Uneori

totul devine foarte întunecat! Ni se pare că este foarte întuneric, dar ar trebui să veniți cu noi pe câmpul Evangheliei și atunci veți vedea ce înseamnă întuneric.

În

America nu putem vedea întunecime pentru că avem belșug, dar știu că în dreptul nostru, în viziunea noastră, pare întuneric. De ce aceasta? Pentru că ne gândim că dacă vedem oameni bolnavi și pe moarte, este întuneric, dar ar trebui să veniți cu mine pe străzile din Calcutta... Acolo ei vin cu niște coșuri și adună morții, îi clădesc unii peste alții și nici măcar nu se știe cine sunt.

Când

moare cineva la noi, măcar are parte de o înmormântare și se citește despre nădejde, din Ioan 14, dar acei oameni sărmani n-au parte nici măcar de un necrolog (anunț funerar), deci cu atât mai puțin de Ioan 14. Ei îi iau pe toți morții adunați de pe străzi și îi incinerează.

Pretutindeni,

pe străzi poți vedea mame sărmene, care sunt atât de slabe încât nici nu se pot ridica de jos. Ele au alătura copilași cu burțile așa de umflate (fratele Branham arată) din pricina înfometării și care cerșesc ca să-și salveze copilașii.

Uitați-vă

numai ce aruncăm noi la gunoi în fiecare duminică, apoi să mai zicem că trăim vremuri grele. Oh, prieteni, poate că trăim vremuri grele, dar dacă i-ați vedea pe oamenii aceia...

Odată

am văzut o pictură care era intitulată „Norul”. Era la fel de celebră ca pictura de la cimitirul Forest Laron din California, care era atât de mare încât a trebuit să se construiască o clădire ca să poată fi pusă. Cred că numai clădirea a costat o jumătate de milion de dolari sau poate chiar mai mult.

Pictura

de care vă spun, „Norul”, este în Germania, iar când o privești de departe e ceva înfricoșător, sinistru, căci ai impresia că norii se bat, însă când te apropii, descoperi că este vorba de aripile unui înger – o bucurie în ceruri.

Vedeți?

Uneori vin încercări. Mă gândesc la femeia aceasta din cărucior, la copilașii de acolo sau la cei bolnavi de inimă. Voi toți ați putea fi morți într-o săptămână sau mâncați de cancer, deci totul pare înfricoșător de întunecos, dar dacă vom continua să ne apropiem de Dumnezeu, să descoperim scopul Său, vom vedea îngerii Lui gata să se bucure de biruința pe care Dumnezeu vrea să ne-o dea deși la prima vedere pare ascunsă.

Poate

printre noi sunt păcătoși care-și zic: „Ce voi face dacă voi muri la noapte? Ce

va fi cu mine dacă aceasta este ultima noapte pe care-o mai trăiesc pe pământ?”

Totul

pare întunecat, pare ca și cum ați fi aproape de moarte. Poate ați venit aici ca să vă rugați pentru boala voastră, dar sunteți încă păcătoși. Puneți-vă mai întâi în ordine cu Dumnezeu!

Poate-ți

zici: „De ce mi se întâmplă aceasta, căci acasă am copilași mici!”

De

unde știi că acestea nu sunt aripile îngerului care se lovesc împreună încercând să te apropie mai mult de Dumnezeu, astfel încât să poți fi o mamă sau un tată adevărat pentru acei copilași? Vedeți?

Poate

părea o situație întunecată, așa cum a fost și pentru femeia din tema noastră, dar dacă veți lua făgăduința lui Dumnezeu care zice: „Oricine vrea, să vină să bea din apa vieții, fără plată.” Atunci lucrurile se vor schimba.

Beți

din apa aceasta care vi se dă fără bani, căci este pentru oricine vrea. Poate ați făcut ceva rău și vă simțiți osândiți în inima voastră (știți ce am spus mai devreme despre nelegiuirea care poate fi ascunsă în inimile voastre); poate aceasta s-a întâmplat ca să fiți aduși mai aproape de Dumnezeu, așa cum s-a întâmplat și cu mine, căci viața mea a fost alta de când am văzut aceasta.

Până

atunci am crezut că fac binele dar a fost suficient ca Dumnezeu să-Și ridice numai puțin mâna și Satana m-a prins.

Aceasta

mă face să-L apreciez și mai mult, deoarece știu că El este atât de iubitor și ne vrea înapoi.

Dacă

în seara aceasta nu Îl cunoașteți pe Dumnezeu, iar în inimă simțiți o condamnare, poate pareă îngrozitor de întuneric dacă sunteți bolnavi sau aveți o altă problemă. Cercetați-vă inimile, acum, în timp ce ne vom ruga și vedeți dacă aveți în ele ceva ce vă osândește, vă oprește să primiți vindecarea sau vă împiedică să mergeți în cer.

Dacă

este ceva, haideți să ne apropiem de altar ca să vedem dacă nu sunt cumva aripile îngerilor care se ating unele de altele, căci Dumnezeu încearcă să vă aducă mai aproape de El pentru că vă iubește și vă vrea pentru Sine.

Haideți

să ne rugăm cu capetele plecate. Dar înainte de rugăciune aș vrea să vă întreb ceva. Câți din audiență doresc să-și ridice mâinile și să spună:

„Frate

Branham, amintește-mă și pe mine în rugăciune pentru că doresc să fiu mai aproape de Dumnezeu.”?

O,

uitați-vă! Peste tot în clădire sunt numai mâini ridicate.

„Vreau să fiu mai aproape de Dumnezeu pentru că am nevoie de El. O, Doamne, am nevoie de Tine în fiecare clipă a vieții

mele! Binecuvântează-mă, Mântuitorul meu, căci vin la Tine.”

Ați

făcut tot ce trebuie făcut? Dacă ați împlinit tot ce se cere, dacă v-ați pocăit și ați fost botezați, dacă ați făcut tot ce ați știut și cu toate acestea se pare că Dumnezeu nu vă răspunde, vreau să vă spun ceva: Nu vă dați bătuți! Stați pe poziție pentru că Dumnezeu e pe tron și știe totul despre voi.

Dacă

în inima voastră este ceva ce vă osândește, dacă ați făcut ceva ce nu trebuia să faceți, o nelegiuire mică, un lucru micuț, vă rog să vă pocăiți de el.

Prietene

păcătos, dacă nu L-ai acceptat încă pe Hristos ca Mântuitorul tău și nu îl cunoști ca Salvator personal, dă-mi voie să te invit să-L primești în seara aceasta.

După

ce ne vom ruga așa vrea să veniți la altar ca să ne rugăm împreună.

Doamne,

eu nu cunosc inimile acestor oameni, dar Tu le cunoști, iar Cuvântul spune că în casa Ta este un izvor pentru necurăție și păcat, un izvor în care păcătosul poate să se cufunde ca să se curețe de toate petele de păcat.

Mâine

seară ne vom ruga pentru bolnavi, iar în seara aceasta sunt probabil mulți care au venit aici pentru momentul acela, de aceea, dorim să începem să ne apropiem de Tine, chiar de acum, căci vrem ca inimile noastre să fie stropite, nu cu cenușa juncilor ci cu sângele lui Isus care îndepărtează toate păcatele noastre.

Tată,

nu dorim doar înprospătarea conștiinței noastre ci vrem să venim la Dumnezeu cel viu; vrem să ne pocăim de toate păcatele și nelegiuirile noastre.

Desigur,

printre noi sunt păcătoși care nu Te cunosc, Tată, și care s-ar putea ca mâine seară să nu mai fie aici, de aceea, doresc ca acesta să fie un mesaj de avertizare prin care să știe că Dumnezeu i-a adus în locul acesta cu un scop: ca să-i poată aduce la El.

Ascultă-ne, Doamne. Noi putem vorbi doar Cuvântul, de aceea Te rugăm să lași ca Duhul să amestece Cuvântul cu untdelemnul.

Poate printre noi sunt creștini care au făcut ceva rău și au zis: „Mi-e rușine să mă ridic și să merg la altar!” de aceea, ajută-i să privească la cruce ca să vadă ce rușine a îndurat El: dezbrăcat de haine, gol, bătut și atârnat pe cruce între cer și pământ.

Ajută-i să se jertfească în seara aceasta și să-și sacrifice gândirea și mândria personală ca să fie în ordine cu Dumnezeu lor și astfel să vină în față și să-I ceară iertare.

Curăță-i de toată nelegiuirea, de gândurile murdare, de tot răul: de mânie, de fumat, de băut și de orice obicei pe care-l mai au. Curățește-i, Doamne! Înlătură orice rădăcină de amărăciune astfel ca mâine seară să putem sta ca un grup mare și unit așteptând ca Duhul Sfânt să fie turnat aici și să-i facă pe orbi să vadă, pe surzi să audă, pe șchiopi să umble.

Fie ca păcătoșii să se pocăiască de păcatele lor și să vină în față să se mărturisească, astfel ca mâine să poată fi duși la râul

micuț din apropiere, sau în altă parte, pentru a fi botezați.

Îndură-Te, Tată, și ascultă rugăciunea slujitorului
Tău.

Acum, în timp ce stați cu toții în rugăciune, am să
vă întreb dacă este printre noi cineva care nu este creștin dar dorește să se
predea chiar acum Domnului?

Oh, diavolul vă șoptește: „Tu nu poți duce o viață
creștină!” dar un simțământ micuț, din inimă, vă împinge să vă ridicați și să
spuneți: „Roagă-te pentru mine, frate Branham!” este adevărat?

Ridicați-vă deci și spuneți doar: „Mă ridic ca
mărturie că sunt un păcătos și-l cer lui Dumnezeu îndurare.”

Ați vrea să vă ridicați în timp ce stăm în așteptare?
Nu vă rușinați.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Mai sunt și
alții?

Dumnezeu să te binecuvânteze, tânără doamnă. Mai este
cineva?

Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Așa este.
Ridicați-vă în picioare.

Spuneți: „Frate Branham, te rog să mă amintești în rugăciune. Sunt un păcătos și nu Îl cunosc pe Dumnezeu, dar Ceva din inima mea îmi spune că în seara aceasta am primit destul Cuvânt și că o părticică mică din Duhul a intrat în mine. S-ar putea ca oala să fie aproape goală dar stau și aștept. Vreau să pășesc în față ca să mărturisesc că am greșit și să Îl rog pe Dumnezeu să aibă milă de mine pentru că doresc să mă trezesc din coșmarul acesta de viață, la o Viață veșnică plină de slavă.”

Mai doresc și alții să pășească în față? Ridicați-vă doar de pe scaun și spuneți: „Vreau să mărturisesc și eu că sunt un păcătos.”

Îi rog pe creștinii care se simt osândiți în inimile lor sau care au ceva amărăciune, să nu se rușineze pentru că Dumnezeu îi cunoaște. El vorbește inimii voastre, de aceea, n-ați vrea să vă ridicați în picioare și să spuneți: „Dumnezeule, mi-e rușine pentru că am făcut acele lucruri...”.....Spuneți: „Te rog să mă ierți pentru că doresc să fiu vindecat și să primesc Duhul Sfânt în timpul acestei adunări; doresc să primesc binecuvântarea Ta dar simt că inima mă osândește pentru că am greșit. Am făcut ceva rău, am luat ceva, am spus ceva sau am o nelegiuire...”

Ridicați-vă acum! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Este bine. Peste tot în clădire.

Ridicați-vă și spuneți: „Am ceva rău ce trebuie mărturisit.”

Nu trebuie să ne mărturisiți nouă ci lui Dumnezeu.”
Ridicați-vă.

Și voi, care simțiți că în inimile voastre este ceva

care poate împiedica binecuvântările lui Dumnezeu... Acel lucru micuț poate opri întreaga adunare; poate opri vindecarea acestei femei, astfel încât să rămână în scaunul cu roțile; l-ar putea opri pe acest băiat să umble.

Eu știu că sunteți sinceri și aș vrea să vă rugați pentru voi personal, pentru că eu nu ajung să fac aceasta deoarece este un serviciu de vindecare.

Aș vrea să veniți aici, pe partea aceasta a altarului și să așteptați puțin ca să mă rog pentru voi. Veniți acum. Așa..

Toți cei care sunteți în picioare, veniți aici. Oricine a făcut ceva rău, are o nelegiuire în inimă sau vreun păcat nemărturisit, să vină chiar acum.

Iată, vine un băiat invalid aflat în cărucior. O, mă rog din tot sufletul, cu toată inima și cu întreaga mea ființă ca acest tânăr să fie vindecat și eliberat din starea aceasta.

Până vin toți, haideți să cântăm

„Am nevoie de tine în orice ceas,

Prea scumpe, Doamne.

Nu este voce mai blândă ca a Ta

Care dă pacea.”

(Vreți să vă ridicați și cei care nu ați făcut-o încă?)

„O, am nevoie de Tine, am nevoie de Tine.

În orice ceas am nevoie de Tine.

Binecuvântează-mă acum, Mântuitorul meu.

Eu vin la Tine.”

Haideți să ne plecăm capetele în timp ce continuăm să fredonăm această cântare.

Prietene păcătos, vino cu tot ce ai. Adu totul la cruce deoarece, ca slujitor al Lui, îți spun:

„Așa vorbește Domnul! Cine își ascunde fărădelegea, nu propășește, dar cine o mărturisește și se lasă de ea, capătă îndurare.” (Proverbe 28.13).

Ceva v-a vorbit iar voi ați venit – era Duhul Sfânt.

Eu cred că ați fost iertați deja. Păcătoșilor, păcatele voastre s-au dus pentru că atunci când v-ați ridicat în picioare ați mărturisit, ați stat de partea lui Isus, iar El stă pentru voi, căci este

scris:

„De aceea, pe oricine Mă mărturisește înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu care este în ceruri.” (Matei 10.32).

Aceste cuvinte nu pot să cadă pentru că sunt cuvintele lui Dumnezeu.

Isus stă pentru voi în prezența Tatălui, de aceea păcatele voastre sunt sub sânge.

În timp ce ne vom ruga aș vrea ca toți creștinii care sunt pe tărâmul rugăciunii să se roage împreună cu noi.

Binecuvântatule Domn, în seara aceasta stă aici un grup de oameni care simt că sunt greșiți. Unii dintre ei nu Te-au acceptat până acum ca Mântuitor personal, dar stau aici pentru că doresc să Te accepte; pentru că doresc să fii milostiv cu ei.

Cuvântul Tău spune: „Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis.” (Ioan 6.44), ceea ce înseamnă că Tu i-ai dat aceste suflete lui Hristos, ca dar al dragostei Tale. Și ai mai spus:

„Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți; și nimeni nu le poate smulge din mâna Tatălui Meu.” (Ioan 10.29).

Acum ei sunt ai Tăi. „Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața

veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.” (Ioan 5.24).

Doamne, ei au fost ai Tăi de când le-ai vorbit; au fost ai Tăi încă înainte de întemeierea lumii, iar în seara aceasta năvodul Evangheliei i-a prins și i-a tras la Tine.

Ei sunt ai Tăi, de aceea, îngrijește-Te de ei, o, Doamne, căci îi încredințez în mâinile Tale.

Aici sunt și niște copii ai Tăi care au ceva nelegiuire în inimile lor, au spus ceva sau au făcut ceva rău. Poate prin auzirea mărturiei mele din seara aceasta, când am spus că am făcut ceva greșit și a trebuit să merg să îndrept acel lucru, s-au hotărât să vină și ei, Doamne. Lasă ca Dumnezeu care a trecut în acel micuț vârtej de vânt să treacă peste fiecare inimă din locul acesta ca să dea afară nelegiuirea, să-i spele cu sângele Mielului și să le reînnoiască credința și duhul în marea părtășie a Duhului Sfânt.

Dă-le aceasta, Doamne, pentru că sunt ai Tăi; pentru că stau aici pocăiți și fac o mărturisire completă în fața acestei audiențe, recunoscând că au fost greșiți și că vor să fie îndreptați.

Tu ai spus că pe cel ce vine la Tine nu îl vei da afară, iar noi știm că ești aici, Doamne, și că ne vei primi.

Acum, în timp ce stăm în așteptare, iar ei au capetele plecate, mă întreb câți din cei prezenți aici nu au Duhul Sfânt și ar vrea să fie amintiți în rugăciune. Ridicați mâna.

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Altarul este aici, gata pregătit.

Cred că este momentul ca cei care nu au Duhul Sfânt să vină, pentru că voi știți că nimeni nu poate merge în răpire fără Duhul.

Veniți cu toții. Ridicați-vă în picioare și spuneți:

„Eu sunt în legătură cu Dumnezeu. Am un mic Cuvânt în inima mea și puțin din Duhul, care îmi spune că dacă amestec această făgăduință a lui Dumnezeu cu Duhul

care îmi spune că în seara aceasta pot primi Duhul Sfânt, Îl voi avea.

Este destul de mult din Duhul în voi, ca să vă spună că Dumnezeu va face aceasta chiar acum?

Dacă este, ridicați mâna dovedind că aveți destul curaj și suficientă convingere.

Veniți sus. Haideți să spunem un cuvânt de rugăciune și să ne punem mâinile peste voi. Vreți să veniți? Dacă Îl vreți cu adevărat, veniți.

Așa este.

„Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!” (Matei 5.6). Acestea sunt cuvintele Bibliei, iar Dumnezeu nu poate lăsa să cadă Cuvântul Lui.

Pregătiți-vă! De câtă vreme căutați Duhul Sfânt? El este aici.

Aș vrea ca niște frați lucrători să meargă cu oamenii aceștia să-i instruiască cum să se roage și să îi mulțumească lui Dumnezeu.

Câțiva dintre frații de aici, care-L cunosc pe Dumnezeu, să vină aici: patru sau cinci, iar ceilalți să stea cu aceștia de aici, căci ne vom ruga pentru ei.

Câți din cei prezenți în clădire sunt lucrători ai Evangheliei? Ridicați mâna. Nu întrebăm din ce denominațiune sunteți, ci dorim să știm care dintre voi sunt lucrători pentru că avem nevoie de voi aici.

Acum este timpul. Aici sunt oameni care au amestecat untdelemnul cu făina. Ei au venit să primească și vor primi. Haideți să arătăm că noi Îl avem pe „Așa vorbește Domnul!”

Credeți că Duhul Sfânt este și pentru voi? Ce a spus Petru la cincizecime, când oamenii L-au întrebat: „Ce să facem?”

El le-a răspuns: „Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” (Fapte 2.38-39). Este adevărat?

Acum sunteți aici. Ce au făcut ei în zilele de la început? Și-au pus mâinile peste cei ce au crezut.

Acum ne vom ruga pentru oamenii aceștia apoi vom

merge cu ei la altar ca să primească Duhul Sfânt, de aceea, toți lucrătorii să fie pregătiți pentru rugăciune.

Credeți? Să nu vă ridicați de pe genunchi până nu sunteți botezați cu Duhul Sfânt, căci atunci vom avea aici revărsarea unei treziri.

Dumnezeu ne-a făgăduit acest lucru iar diavolul nu ne va putea fura făgăduința Lui. Acesta este motivul pentru care vom sta aici până se va împlini. Desigur.

Să ne plecăm capetele. Voi, creștinii, rugați-vă pentru acești oameni care caută Duhul Sfânt.

Tată, oamenii aceștia au mărturisit deja că sunt creștini, dar am citit în Biblie că numai cei care aveau ulei în candelă au intrat la Cina nunții, de aceea, în seara aceasta stau aici să primească untdelemnul. Ei au văzut din lecția noastră că dacă au făina, untdelemnul este deja aici ca să facă amestecul.

Ei au venit să se jertfească pe sine, să simtă focul arzător al botezului cu Duhul Sfânt, care aprinde crucea lui Hristos în inimile lor și îi va umple cu putere, cu slavă și cu botezul Duhului Sfânt.

Dă-li-L, Doamne. Unge lucrătorii lui Dumnezeu care stau lângă ei, căci suntem aici ca să ne rugăm rugăciunea credinței, deoarece dorim să vedem o mare trezire ce străbate această comunitate, astfel ca fiecare biserică să fie în clocot.

Doamne Dumnezeul nostru, în seara aceasta venim la

Tine și credem că nu ne vei refuza. Lasă ca toți cei prezenți aici, de la băieți la fete, până la cei mai bătrâni, să primească Duhul Sfânt. Și așa cum a spus odinioară Isus și ucenicii Lui, spunem și noi: Primiți Duhul Sfânt!” și Tu ai turnat peste ei Duh și Viață.

Vă vor însoți lucrătorii și vor sta cu voi până veți primi Duhul Sfânt.

Aș vrea să vorbesc puțin cu restul adunării. Să știți că nu va fi rugăciune pentru bolnavi. Dorința mea este să facem totul corect, căci dacă pe undeva este ceva greșit, lucrurile se vor întoarce. De aceea vreau să facem totul corect. Amin.

Predicatorilor, mergeți cu ei acolo și puneți-vă pe inimă să nu vă ridicați de pe genunchi chiar dacă veți aștepta până sâmbătă seara.

Poate ziceți: „Cât să mai așteptăm?”

„Până veți fi umpluți.”

„Cât?”

„Până îl veți primi.”

Câți lucrători - bărbați și femei -, sunt în clădire și ar vrea să meargă cu oamenii aceștia? Ridicați mâna.

Fii binecuvântată, soră Rosella. Ai vrea să mergi cu ei? Mai este vreun lucrător bun care ar vrea să fie prezent când Duhul Sfânt va umple pe cineva?

Bărbații să meargă la bărbați și femeile la femei.

Stați aici, fiți sinceri și înfrunțați-l pe diavolul pentru că el este un dușman învins. Credeți aceasta?

El este doar o cacialma; nu are nici un drept asupra noastră pentru că suntem copii liberi, născuți din Duhul lui Dumnezeu, de aceea avem dreptul la moștenirea lui Dumnezeu.

Mai sunt păcătoși care n-au ridicat mâna dar ar vrea s-o facă acum și să spună: „Frate Branham, amintește-mă și pe mine. Nu am avut curajul să pășesc în față, dar amintește-mă și pe mine pentru ca Dumnezeu să-mi pună pe inimă puterea de a păși data viitoare. Roagă-te să-mi păzească viața de accidente sau de orice alt rău, ca să pot ajunge mâine seară aici.”?

Ridicați mâna. Oricine are vreo nelegiuire în inimă și nu a ridicat mâna, s-o facă acum și să zică: „Roagă-te și pentru mine, frate Branham.”

Câți din voi sunt bolnavi și suferinzi? Ridicați mâna și spuneți: „Vin și vreau să te rogi pentru mine, căci doresc să fiu bine.”

În ordine. Mărturisiți-vă toate greșelile săvârșite, pentru că aveți timp s-o faceți până mâine seară, iar convingerea mea este că Dumnezeu va face mai multe vindecări decât oriunde în țară.

Cred aceasta din inimă. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze. Acum haideți să ne ridicăm și să cântăm: „Am nevoie de Tine în orice ceas.”

Dragă Isuse, Te rog și pentru aceste batiste, ca să le dai marea Ta putere și să-i vindeci pe toți cei care le-au trimis. Fă aceasta pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să vă binecuvânteze. Amin.

-Amin-